

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

Schmucker, Mathias

Glacii, Anno 1689

Peccavi Domino. lib. 2. Reg. cap. 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38152

*Et ab inferno animam
Benignus eduxisti,
Et de lacu miserrimam
Captivam salvavisti*

131.

*Tuas misericordias
Æternum decantabo,
Tuas in me clementias
Exultans predicabo,
Omnisque Generatio
In Generationem
Tuo sciet præconio
Culpæ remissionem.*

132.

*Annunciabit gratiam
Tuamque veritatem,
Os meum & iustitiam,
Et Patris mititatem,
Cantabo & iudicium (u)
In Reum delinquentem,
Et vindicis iustitiam
In servum pœnitentem.*

133.

*Omnes laudate populi, (x)
Deum laudate gentes,*

*In saculum, & sæculi
Ævum, benedicentes;
Quia respexit gemitus,
Et rivus lacrimarum,
Et non abjecit penitus
Me Pater gratiarum.*

134.

*Laus mea, mea gloria,
Et mea Fortitudo
Est Dominus, Victoria,
Et mea Sanctitudo,
Et HUIUS mihi dextera
Est facta in salutem,
Et eadem hac dextera
In me fecit virtutem.*

135.

*HUIC omnes confitemini, (a)
HUIC omnes jubilate, (b)
Cantate Nomen Domini, (c)
Et cytharam crispate,
Huic chordas, Chores, Orga-
num, (d)
Huic tibiae sonate,
Huic cymbalum, & tympanum
Psalterium, pullate.*

Peccavi Domino. lib. 2. Reg. cap. 12.

Bersabea erat mulier Uxor aliena : * cum dolore
quidem dicimus & tremore : Sed tamen DEUS

(t) Psal. 58. (u) Psal. 100. (x) Psal. 116. (y) Psal. 117. (z) Psal. 117. (a) Psal. 99. (b) Psal. 149. (c) Psal. 150. * 8. Augustinus in Psal. L.

coluit taceri, quod voluit scribi. Dicam ergo non
 quod volo, sed quod cogor; dicam non exhortans ad
 imitationem, sed instruens ad timorem. &c. Hujus
 exemplum (David) in bello occidendum curavit. Ho-
 micidium auxit adulterium; & post hoc factum, missus
 est ad eum Nathan Propheta: missus à Domino, qui
 eum argueret de tanto commisso. Quid caveant homi-
 nes diximus: quid verò si lapsi fuerint, imitentur, au-
 diamus. Multi enim cadere volunt cum David; sed
 nolunt surgere cum David. Non ergo cadendi ex-
 emplum propositum est, sed, si cecideris, resurgendi,
 attende nè cadas; Non sit delectatio minorum, la-
 tus majorum; Sed sit casus majorum, tremor mino-
 rum. Ad hoc propositum est, ad hoc scriptum est, ad
 hoc in Ecclesia sæpè lectum, atque cantatum. Au-
 diamus qui non ceciderunt, ne cadant; audiant qui ceci-
 derunt, ut surgant. Tanti viri peccatum non taceretur,
 predicatur in Ecclesia, audiunt malè viventes, & quæ-
 rant sibi patrocinia peccandi: attendunt unde defen-
 derent, quod committere paraverunt, non unde caveant,
 quod non commiserunt, & dicunt sibi: Si David, cur
 & ego? Inde anima iniquior; quæ cum propterea
 errat, quia David fecit, idèd pejus quàm David fe-
 cit. Dicam hoc ipsum, si potero planiùs. David
 exemplum sibi ita ad exemplum proposuerat, uti tu. Ce-
 cidit lapsu cupiditatis, non patrocinio sanctitatis: tu
 tanquam sanctum proponis, ut pecces: non imi-
 taris ejus sanctitatem, sed imitaris ruinam. Hoc
 exemplum in David, quod in se odit David. Præparas te ad
 peccandum, disponis peccare. Librum Dei, ut pecces,
 L inspi-

inspicis; scripturas Dei ad hoc audis, ut facias, quod dicitur. Da-
 cet Deo. Hoc non fecit David. Corruptus est per Prophanam, non est
 tam, non lapsus est in Propheta. Alii verò audientes in clamore
 briter, in casu fortes, metiuntur infirmitatē suam, & simul co-
 damnat Deus devitare cupientes, ab aspectu securi auer-
 nent oculos. Non eos defigunt in pulcritudine carnis, non in ter-
 nā, nec se ipsos faciunt de perversa simplicitate. Mi-
 ros; non dicunt, bono animo attendi, benigne attende Reg-
 di, de Charitate diu aspexi: Proponunt enim fibris, ne-
 sum David, & ad hoc illum Magnum vident cecidisse, sublim-
 ut Parvi nolint videre unde possint cadere. Repulsum a
 munt enim oculos à petulantia, non faciliè adjunguntur mei D-
 non miscent se mulieribus alienis, non levant oculos magna
 faciles ad aliena mœnia, ad aliena solaria. De longinqua confi-
 enim vidit David Illam, in qua captus est. Mulier luxuriosas q-
 gè, libido propè. Alibi erat quod videret, in illo loco, in quo
 caderet, &c. Sed factum est, dixerim hæc eis, quibus tuo cil-
 non commiserunt, ut vigilent custodire integritatem tuo ab-
 suam; & cum attendunt Magnum cecidisse, parvum suo h-
 meant. Si verò aliquis lapsus hæc audit, & aliquid iratu
 mali in conscientia tenet; Attendat quidem vulneris esset
 magnitudinem, sed non desperet medici majestatem, quodam i-
 Peccatum cum desperatione, certa mors. Nemo est. Sed p-
 go dicat: si jam aliquid mali feci, jam damnatus in erat
 sum; Deus malis talibus non ignoscit; cur non adderebat,
 peccata peccatis? fruar hoc sæculo in voluptate, in hoc ad hoc
 scivia, in cupiditate nefaria; jam perdita spe reparatio, in hoc po-
 nis; vel hoc habeam quod video, si non possum habere in se p-
 re, quod credo. Quisquis peccasti, & dubitas agere, in se p-
 penitentiam pro peccato tuo desperando salutem tuam

David gementem. Ad te Nathan Prophe-
 non est missus, ipse David ad te missus est. Audi
 clamantem, & simul clama: Audi gementem
 simul congemisce: audi flentem, & lacrimas jun-
 audi correctum & condelectare. Si tibi non
 intercludi peccatum, spes veniæ non intercluda-
 Missus est ad istum virum Nathan Propheta,
 Regis humilitatem. Non respuit verba præci-
 non dixit: audes mihi loqui, Regi?
 sublimis Prophetam audivit: plebs ejus humilis
 auditum audiat. Audi ergo, & dic cum illo: mise-
 mei Deus secundum magnam misericordiam tuam,
 magnam misericordiam deprecatur, magnam mi-
 De largiam confitetur, &c. Ait Nathan Propheta ad David:
 tulit lucas dives quidam habens plurimas oves, pauper autem
 illo unus ovulus ejus, habebat unam oviculam, quam in sinu suo,
 eis, quæ in cibo nutriebar. Venit hospes diviti: nihil de
 egritate suo abstulit: oviculam vicini pauperis concupivit,
 parvum suum hospiti occidit. Quid dignus est? At ille
 & aliquot iratus sententiam. Planè tunc Rex sciens ubi
 volens esset, morte dignum divitem dixit, & ovem
 sestatem in quadruplum. Severissimè atque justissi-
 Nemo est. Sed peccatum ejus nondum erat coram eo, post
 erat, quod fecerat: suam iniquitatem nondum
 non advertebat, & ideo alienæ non ignoscebat. Sed Pro-
 te, in hoc missus, abstulit à dorso peccatum, & an-
 reparatio posuit, ut videret illam sententiam tam se-
 am habere in se prolata. Ad secandum & sanandum vul-
 eas agere cordis ejus, ferramentum fecit de lingua ejus, &c.

Sunt multi quos peccare non pudet, agere pœnitentiam
 pudet. O incredibilis insania! De vulnere ipso non erubescis,
 de ligatura vulneris erubescis! Nonne magis foedius & putidius est?
 Confuge ergo ad medicum, age pœnitentiam: dic: iniquitatem meam agnosco,
 & peccatum meum ante me est semper. soli peccavi, & malum coram te feci. Quid est hoc?
 Coram hominibus enim non erat adultera uxor, & maritus occisus?
 Nonne omnes noverant, quod tu vid fecerat? Quid est: tibi soli peccavi, & malum coram te feci?
 Quia tu solus sine peccato. Ille iustus Punitor, qui non habet quod in illo puniatur: ille iustus reprehensor,
 qui non habet, quod in illo reprehendatur &c. Restat paucis alloqui vos FF. propter multa mala, inter quæ vivimus. Neque enim potestis in rebus humanis, migrare possumus à rebus humanis. Cum tolerantia vivendum est nobis inter malos, quia cum mali essemus, cum tolerantia vixerunt inter nos. Non obliviscentes quid fuerimus, non derisurum de his qui nunc sunt, quod fuimus. &c.

Nemo, nec post centum peccata, nec post mille crimina de misericordia divina desperet. (1) Si peccator non desperet, ut sine ulla mora Deum sibi reconciliari festinet: ne fortè, si consuetudinem peccati fecerit, etiamsi velit de diaboli laqueis liberari, non possit. David, qui & Rex & Propheta divino munere fieri meruit, post tantam gratiam, ita præventus, ut non solum adulterium committeret, sed etiam homicidium perpetraret: nec tamen se ad hoc referret.

in senectute sua, ad pœnitentiæ medicamenta confu-
 ret, sed statim cilicio prostratus, conspersus cinere,
 cum ingenti rugitu & gemitu pœnitentiam agens, im-
 mit illud, quod ipse in Psalmis dixerat: (b) Lava-
 per singulas noctes lectum meum, lacrimis meis
 cinerem meum rigabo. Et iterum: (c) Cinerem sicut
 panem manducabam, & potum meum cum fletu mi-
 xeram. Et quia pœnitentiam agere mortifera securita-
 tem distulit, citò in se Dei miserationem ita revoca-
 vit, ut non solum regnum non amitteret, sed etiam
 spiritus donum recipere mereretur. Sed fortè
 aliquis, qui dicat: Ego in militia positus sum,
 vim habeo: & ideò pœnitentiam agere quomo-
 do possim? Quasi nos, quando pœnitentiam suade-
 mus, hoc dicamus, ut unusquisque magis sibi capil-
 litudinem aufere, & non peccata dimittere, & vesti-
 menta potiùs evellat, quàm mores. Qui hac dissimu-
 latione decipere se magis, quàm excusare conatur,
 imitatur, quia Regem David, non honor Regni, nec di-
 gnitas vestimenti ad pœnitentiam agendam potuit im-
 mutare, &c. Agnoscamus quòd Dominus noster, qui
 David post tam grave peccatum indulxit, & Achab
 pro peccato sibi reperto, & Manassen post innumera-
 ta peccata pœnitentiam agentem inter amicos suos
 recepit, & meretrici, quæ lacrimis pedes rigaverat,
 capillis suis terferat, totum indulxit. Qui ergo istis
 peccatoribus veniam dedit, paratus est
 etiam nobis, si in veritate convertimur, non solum pecca-
 ta dimittere, sed etiam æternam beatitudinem dare.

L 3

Hæc

Psal. 6. (• Psal. 100.

Hæc ergo cogitantes , quantum possumus , cum
 adjutorio laboremus , nè nobis aliqua crimina , vel
 capitalia peccata subrepant . Si verò in hoc malo
 aliquis diabolica calliditate prostratus , priusquam
 crimina ipsa per consuetudinem convalescant , remedia
 sibi in die necessitatis acquirat , & cum ingenti
 gemitu & gemitu Deum sibi reconciliari contendat .
 Non erubescat pœnitentiam agere , qui non erubuit
 peccata committere ; sed citò in se bonis operibus
 tendat imaginem reparare , ut inter filios mereatur
 gnosci à Patre , ne ab illa æterna beatitudine excludatur
 & à convivio nuptiali projectus , ligatis manibus
 in tenebras exteriores projiciatur , ubi est fletus
 & stidor dentium &c.

Peccavi Domino , ait David ad Nathan Prophetam ,
 cum de adulterio & homicidio argueretur .
 Et transtulit Dominus peccatum à te , ait Propheta .
 Nimirum , misericordia & veritas obviaverunt sibi .
 hoc quidem ut declinet à malo . &c.

David cum peccavit , charitatem non perdidit
 (e) sed obstupuit quodammodo in eo Charitas ad
 mentem temptationis ictum : & charitatis in eo
 quam facta est abolitio , sed quasi quædam soporatio
 quæ mox ut ad vocem arguentis Prophetæ evigilavit
 continuo in illam ardentissimæ charitatis confessionem
 erupit : PECCAVI DOMINO : & continuo
 meruit , Dominus transtulit à te peccatum tuum ,
 morieris.

(e) S. Bernardus in Annunc. serm: 1, circa injc: mibi fol: 124.
 Idem de Natur: & dignit: Amoris Divin, cap: 6, circa finem
 hi fol. 4155.